

Može li iz haosa nastati red?

The Bosnia Times

NASLOVNA POLITIKA TEME INTERVJU KULTURA TEMPO LIFES

MOŽE LI IZ HAOSA NASTATI RED? Može! Nemojmo čekati da Zapad izgradi mir među nama!

06.01.2016. u 15:19

ANALITIKA

U dokumentu pod nazivom „Krvave granice: kako bi izgledao bolji Bliski istok“ objavljenom u časopisu Oružane Snage, Peters je rekao da se granice Bliskog istoka moraju izmijeniti kako bi se širila demokratija i zaustavio terorizam. Prema tome, Bliski istok je morao biti podijeljen na 20 jedinica

Piše: Harun Yahya, thebosniatimes.ba

Navikli smo da slušamo o teorijama zavjere kada su u pitanju mnoge teme. Kada je riječ o Bliskom istoku, međutim, teško je okarakterisati planove i projekte jednostavno kao teoriju zavjere. Vidjeli smo da su neki od scenarija planiranih za Bliski istok vremenom postali stvarnost. Ljudi koji rade na današnjim scenarijima ne trude se ni da to sakriju.

Različite mape koje su uobličile Bliski istok su osmišljene sa planovima i instrumentima tajnih službi dok je Prvi svjetski rat još bio u jeku. Zemlja koja je pripadala još uvijek nedirnutom Osmanskom carstvu, dijelila se iza zatvorenih vrata; zidovi su davno podignuti između ljudi koji su bili braća i koji su dijelili religiju i etničku pripadnost. Ukoliko nismo bili svjesni šest tajnih dogovora do kojih je došlo u trenutku kada je rat još uvijek bjesnio, mogli bismo pomisliti da su oni preuveličani ili izmišljeni. Da se Rusija, kao jedna od potpisnica sporazuma Sykes-Picot, nije razišla sa zemljama Zapada, možda nikada ne bismo spoznali veličinu ovih tajnih planova.

Navikli smo da slušamo o teorijama zavjere kada su u pitanju mnoge teme. Kada je riječ o Bliskom istoku, međutim, teško je okarakterisati planove i projekte jednostavno kao teoriju zavjere. Vidjeli smo da su neki od scenarija planiranih za Bliski istok vremenom postali stvarnost. Ljudi koji rade na današnjim scenarijima ne trude se ni da to sakriju.

Različite mape koje su uobličile Bliski istok su osmišljene sa planovima i instrumentima tajnih službi dok je Prvi svjetski rat još bio u jeku. Zemlja koja je pripadala još uvijek nedirnutom Osmanskom Carstvu, dijelila se iza zatvorenih vrata; zidovi su davno podignuti između ljudi koji su bili braća i koji su dijelili religiju i etničku pripadnost. Ukoliko nismo bili svjesni šest tajnih dogovora do kojih je došlo u trenutku kada je rat još uvijek bjesnio, mogli bismo pomisliti da su oni preuveličani ili izmišljeni. Da se Rusija, kao jedna od potpisnica sporazuma Sykes-Picot, nije razišla sa zemljama Zapada, možda nikada ne bismo spoznali veličinu ovih tajnih planova.

Prvi svjetski rat je davno završen, a Bliski istok je podijeljen sa vladarima i šestarom, baš onako kako je to planirano. Ovo ne samo da je otvorilo put za planove onih koji su smatrali da polažu pravo na Bliski istok, nego je predstavljalo i svojevrstan izvor

inspiracije za nove generacije. Termin „konstruktivni kaos“ je nastao baš u to vrijeme. Jedan od planova tajnih službi bio je da iskoristi sukob i nasilje kako bi razjedinile Bliski istok.

Prisjetimo se da je 2006. godine projekat Novi Bliski istok osmislio poručnik Ralph Peters, jedan od savjetnika predsjednika Clintona. U dokumentu pod nazivom „Krvave granice: kako bi izgledao bolji Bliski istok“ objavljenom u časopisu Oružane Snage, Peters je rekao da se granice Bliskog istoka moraju izmijeniti kako bi se širila demokratija i zaustavio terorizam. Prema tome, Bliski istok je morao biti podijeljen na 20 jedinica. Ova virtualna mapa, prema kojoj je Irak podijeljen između šiita i sunita, osnovana država Kurdistan, granice Jermenije proširene i osnovane države na sjeveru Iraka koje pripadaju Azerima i Balučijima, granice Sirije, Libanona i Jordana također izmijenjene, u stvari je osmišljena s ciljem koji je sve jasniji kako ulazimo u 2016. godinu.

Nakon 2006. godine ova mapa je našla put do američke vlade, NATO-a i vojnih krugova. Niko nije uviđao štetu u predstavljanju ove mape kako bi svijet, države i narodi bili spremni za nju. Ona je čak korištena i u programima za obučavanje u obrazovnim jedinicama odbrane pri samom NATO-u.

Peters je počeo sa idejom da je „Historija pokazala da su vještački stvorene granice uvijek vodile ka nestabilnosti, dok su granice stvorene na osnovu etničke pripadnosti bile pogodnije, čak i nakon 1000 godina“. Tačno je da su vještački stvorene granice uvijek vodile ka nestabilnosti. Međutim, nestabilnosti se ne može stati u kraj razjedinjenjem, nego jedinstvom. Ako je Peter želio spriječiti terorizam i pronaći rješenje za nestabilnost, onda se trebao skoncentrisati na duh jedinstva na Bliskom istoku.

Međutim, kreativni kaos nije osmišljen naivno. Isto kao što razjedinjenje braće zahvaljujući vještačkim granicama, nakon Prvog svjetskog rata, nije imalo za cilj dobrobit naroda regije, to je bio slučaj i sa ovim projektom. Ralph Peters je imao poziciju zamjenika načelnika stožera u obavještajnoj službi pri američkom ministarstvu odbrane, te je bio obavještajac koji je napisao bezbroj strateških radova koji se tiču američke inostrane politike. Iako su njegove ranije četiri knjige bile prilično utjecajne u vladi i vojnim krugovima, Peters u stvari nije učinio ništa drugo nego otkrio ono što su strateški planeri već predvidjeli za Bliski istok. Drugim riječima, plan je bio još kompleksniji od toga.

Područje Levanta koje su godinama oblikovali tajni strateški planovi, moglo je biti oslabljeno i mogla mu je biti potrebna uprava u jeku Prvog svjetskog rata. Danas, međutim, moramo postaviti pitanje zašto se Zapad upliće svaki put kada se spomene Bliski istok? Zašto ga Zapad želi razjediniti? Zašto domaći problemi u zemljama Bliskog istoka više zabrinjavaju Zapad nego narode te regije? Zašto se sastanci koji se održavaju sa ciljem da se pronađe „rješenje za Bliski istok“ uvijek održavaju u evropskim glavnim gradovima na čelu sa evropljanima? Zašto se tamo nalaze zapadnjačke vojne baze i avioni naoružani zapadnjačkim raketama? Gdje su vođe Bliskog istoka i ljudi koji su sposobni da donesu odluku o budućnosti ove regije?

Vrijeme je za sasvim drugačiju strategiju za Bliski istok. Vrijeme je za društvo koje pozdravlja prijateljstvo, ali koje odbija zapadnjačke planove za razjedinjenje, društvo koje je zahvaljujući stoljetnom iskustvu shvatilo da razjedinjenje vodi ka nesreći, a ne napretku. Moramo uvjeriti svijet da će duh jedinstva donijeti dobrobit ne samo Bliskom istoku, nego i Zapadu, te da će riješiti problem terorizma. Moramo pokazati svu pogrešku planova i snova onih koji smišljaju strategije koje koriste nasilje kako bi riješile problem.

Ne smijemo zaboraviti da ljudi imaju sklonost ka ljutnji, mržnji i nasilju. Stoga oni imaju i sklonost da vjeruju da se problemi mogu riješiti i da sreća može doći kao rezultat razjedinjenja i izolacije. Oni koji priželjkuju sukobe i komešanje su uvijek imali koristi od ovih sklonosti. Mi imamo moć da pokažemo i narodima Bliskog istoka, i zapadnjacima da je to pogrešno. Dok jedni prave planove kako bi potakli mržnju, dopustite da mi zajedno napravimo planove kako bismo je uništili. Nemojmo čekati da Zapad izgradi mir među nama.

Bosnia Times:

<http://thebosniatimes.ba/clanak/2556>

<https://www.harunyahya.info/bs/clanci/moze-li-iz-haosa-nastati-red>